

๑ ทำพิธีกงเต็กได้บุญจริงหรือ

แม่ของผมเป็นคนจีน ในช่วงวันตรุษวันสารทของชาวจีน ท่านจะเซียดไก่ไหว้เจ้าเป็นประจำ เมื่อผมเข้าวัด ได้ศึกษาธรรมะ ก็บอกให้แม่เลิกฆ่าไก่ แต่แม่ก็ยังไม่เลิก ท่านบอกว่า “ซื้อเขามาละ มันกินไม่อร่อย” เพิ่งจะมาเลิกทำเมื่อตอนอายุย่างเข้าสู่วัยชราแล้ว

แม่ยึดมั่นในประเพณีจีนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เรื่องการทำพิธีกงเต็ก ถึงกับสั่งไว้ว่า เมื่อท่านตายแล้วต้องทำพิธีกงเต็กให้ด้วย เมื่อท่านละโลก ผมก็ได้พยายามอธิบายกับญาติพี่น้องว่า การทำกงเต็ก ทำไปก็ไม่ได้อะไร คนที่ตายแล้วเขาต้องการบุญอย่างเดียว ซึ่งบางคนก็ให้เหตุผลว่า แม่สั่งไว้ต้องทำตามคำสั่ง ผมก็ให้เหตุผลว่า แม่สั่งอย่างนั้นเพราะความไม่รู้ ตอนนี้อย่างนี้ตายแล้ว แม่รู้แล้วว่า ชีวิต

หลังความตายต้องการบุญอย่างเดียว การที่เราทำให้ดีกว่าที่สั่ง แม่ น่าจะรู้สึกขอบคุณลูกมากกว่าผูกโกรธที่ขัดคำสั่ง แต่ผมเพียงเสียงเดียวไม่อาจห้ามญาติพี่น้องได้ ในงานศพของคุณแม่จึงมีพิธีงตึกขึ้น ผมอยากทราบว่า คุณแม่รู้สึกอย่างไรเมื่อเห็นลูก ๆ จัดพิธีงตึกให้ท่าน และท่านได้รับบุญจากการทำพิธีงตึกไหมครับ

คุณครูไม่ใหญ่

ก่อนตายแม่คุณแม่จะเจ็บป่วยทรมานขนาดไหน ก็พยายามนึกถึงบุญตามทีลูก ๆ ได้บอกท่าน ทำให้ท่านนึกถึงบุญได้ แต่สลับกับระลึกถึงการฆ่าเปิดไก่ เพราะบางช่วงท่านทรมานท่านก็นึกว่า ทำไมเราป่วยทรมานนักนะ เราคงไปฆ่าสัตว์ตรงโน้นตรงนี้มัง ก็ระลึก

สลับกัน ทำให้ภาพเหล่านั้นมาฉายให้เห็น
เป็นระยะ คือ เดียวก็ภาพบุญเดียวก็ภาพบาป
ใจของท่านจึงไม่ถึงกับหมองแต่ก็ไม่ใสมาก
ได้ไปเกิดเป็นครุฑในสวรรค์ชั้นจาตุมหาราชิกา
ทันที ไปแบบหลับแล้วตื่นอยู่กลางวิมานทอง
คือ เกิดแบบโอปปาติกะ ในหมู่ครุฑชั้นดี
มีขนสีทอง มีเครื่องประดับแบบเทพธิดาไม่ได้
เปลือยกาย ส่วนล่างก็เป็นนก ตอนนี้อยู่ท่าน
กำลังเรียนรู้ชีวิตใหม่ที่ตนเองไปเกิด ไม่ได้
สนใจว่า ลูกจะทำพิธีกตัญญูไปให้ และท่านก็
ไม่ได้รู้เห็นด้วย แม้ในขณะนี้ก็ได้สนใจเรื่อง
กตัญญู ส่วนกตัญญูที่ทำไปก็ไม่ได้เกิดบุญ ได้
แค่ความสบายใจที่ได้ทำตามแม่สั่ง และทำ
ตามประเพณีที่สืบทอดกันมา

ประเพณีการทำกตัญญูเป็นประเพณี
ของนักคิด คิดว่าถ้าตายไปแล้ว เราอยากจะให้มี
อะไรเราก็ทำ อยากให้มีรถก็ทำกระดาดเป็นรถ

อยากให้มีบ้านก็ทำกระดาดเป็นบ้าน อยากให้มีคน
รับใช้ก็ทำกระดาดเป็นคนรับใช้ อยากให้อะไร
เราก็กทำ ๆ ไป เผาแล้วก็จะได้อะไรนั้น ถ้าเป็น
เรื่องจริงอย่างนั้นก็ดีสิ เรื่องอะไรเราจะทำอัน
เล็ก ๆ ทำที่ก็เท่าสภากาชาดเลย เผาให้มัน
เต็มที มันเป็นเรื่องของนักคิดที่ตั้งทฤษฎีนี้
ขึ้นมา แล้วก็นักขาย คือจะได้ขายอุปกรณ์
ในการทำ กับนักพิธีกรรมจะได้ทำพิธี ซึ่งเป็น
ทางมาแห่งรายได้ทางหนึ่ง ที่จะทำให้ชีวิตมี
ความสะดวกสบายขึ้น นี่เป็นอย่างนี้ แล้วจะ
ไปเป็นบุญได้อย่างไร

ถ้าจะเป็นบุญ ต้องทำให้ถูกหลักวิชา
เอามาทำบุญกับเนื่อนาบุญ ถวายกับพระ
หรือสงเคราะห์โลก ให้กับคนยากคนจนขัดสน
อย่างนี้จึงจะได้บุญ

๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๖